

τὰ μάτια του ἀπ' τὸν ὕπνο, νά φάη γυρεύει. Ἀκόμη δὲν ἤλθες καὶ θέλεις νὰ φύγῃς; Ἀκόμη δὲν εἶχαμε φτάσει ἐκεῖ καὶ μᾶς πιάνει μιὰ βροχή! Δὲν ἦτο ἀκόμα φερόμενος ἐδῶ ποῦ εἶχα πάθει τὸ δυστύχημα κοιν. Ἀκόμαν 'κ' ἐμέρωσεν (δὲν ἐξημέρωσε) Χαλδ. Ἀκόμαν 'κ' ἐκάτσεν, τὴν κυράν αὐτ' ἐλάλεσεν Τραπ. || Παροιμ.

Ἀκόμη δὲν τὸν εἶδαμε | καὶ Γιάννη τὸν ἐβγάλαμε (ἐπὶ τῶν προεικαζόντων πράγματα ἀπίθανα) κοιν. || Ἀσμ.

Κι ἀκμὴν τὸν Γιάννη 'κ' ἔλουσα, 'ς τὸν ἄγι-Γιάννη 'κ' ἔθηκα κι ἀκμὴν τὰ χτήνια 'κ' ἔλμεξα, μεσημέριν 'κ' ἐποίκα

Καπ. Καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιθυμίας, ὅτε ἰσοδυναμεῖ τῷ ἀρχ. μήπω: Μὴ φύγῃς ἀκόμη! Μὴ ἀκόμη! Νὰ μὴν ἔλθῃς ἀκόμη! Νὰ 'ρθῶ;—Ὁχι ἀκόμη σοῦ λέω ἢ μόνον ἀκόμη! (ἐνν. μὴν ἔλθῃς) κοιν. Ἀκόμηνο μὴ πᾶς Ὁφ. 3)

Προσέτι, εἰσέτι κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Χύσε ἀκόμη, χύσε ἀκόμη, ὡς πον νὰ γεμίσῃ τὸ μπουκάλι. Αὐτὸ ἀκόμη ἔλειπε! Ἡμπορεῖ ἀκόμη νὰ σὲ βλάψῃ. Ἐνας ἀκόμη ἄς ἔρθῃ. Ἀκόμη λίγο καὶ θά 'ρθῇ. Ποιὸς ἄλλος ἀκόμη θά πάγῃ; Ἀκόμη καὶ σήμερον μπορεῖ νὰ γίνῃ. Καὶ τὸ κάνετε ἀκόμη; κοιν. || Φρ. Ἀκόμη θέλεις; (πρὸς μὴ εὐχαριστούμενον). Ἀκόμα κι ἀκόμα (πρόσθετες προσέτι). Βάλλ' ἀκόμα (πρὸς τὸν προσπαθοῦντα νὰ ἐκτιμήσῃ κατὰ προσέγγισιν ὑπολογισμὸν ἄλλου) σύνηθ. Ἀκομὰν πᾶς (πρόσθετες προσέτι) Κοτύωρ. || Ἀσμ.

Χίλια φλωριά Βενέτικα κι ἀκόμα πεντακόσια θελάν τῆς κάμω φορεσιὰ μὲ τὸ μαργαριτάρι

Πελοπ. β) Πλέον, μετ' ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων θετικῶν καὶ συγκριτικῶν πρὸς ἐπίτασιν τῆς ἐννοίας αὐτῶν κατ' ἐπίδρασιν τῆς Τουρκικῆς Α.Ρουμὲλ (Μεσημβρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Βιζ. Σαρεκκλ.) Κίμωλ. Κύπρ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Νάξ. Πόντ. (Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) Σίφν.: Αὐτὸς ἐν' κόμ' καλὸς 'πὲ 'κεινον (εἶναι καλύτερος ἐκείνου) Σαρεκκλ. 'Κόμ' καλὸς Γκιουβ. Ἀκόμη καλὸ Οἶν. Καλὸ κι αὐτό, ἀμὰ κόμ' καλὸ μποροῦσες νὰ τὸ κάμῃς Σαρεκκλ. Καταπόδ' οἱ 'κόμ' μικροὶ ἔφερανα δὺὸ σακκοῦλλες φλουριά αὐτόθι. 'Κόμα καλύτερος Κύπρ. Ἀκόμη πρὸ καλὸ εἶναι 'κεινο Σαρεκκλ. Ἄν εὐρῇ'ς τὸν ἴδιον, ἀκόμαν καλλίον θά ἐν' Χαλδ. Καὶ σὺ φέγγεις καλὰ, ἀμ' ὁ ἥλιος φέγγει 'κόμ' καλὰ Βιζ. Κοίταζαν ποιὸς θά ρίξ' τὴν πέτρα 'κόμα παραπάνου Ἀδριανούπ. Ἀκόμα πρὸ σοῦ'πα ἦτανε Κίμωλ. Πρὸ ἀκόμα 'κ' ἐκεῖθες θά 'ρχῇ (ἔλθῃ) Σίφν. 'Κόν' καλλιότερα Μεσημβρ. || Φρ. 'Σ τὸ διάβολο κι ἀκόμα παραπέρα! κοιν. γ) Ὡσπερ, ὡσάν, μετὰ τοῦ νὰ Κύπρ.: Ἀσμ.

Ἦταν τῶαί μὲ τὰ νυχτικά, μὲ τὸ πουκαμισοῦν τῶαί κράτουν τὴν 'ς τ' ἀγκάλια μου, 'κόμα νὰ 'ταν μορῶν.

ἀκομμάτιαστος ἐπίθ. κοιν. ἀκουμμάτιαστους βόρ. ἰδιώμ. ἀκομμάθιαστος Κρήτ. ἀκομμάτιαστος Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) ἀκομμάτιαχτος Πόντ. (Κερασ.) ἀκουμμάτιαχτος Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κομματιαστός <κομματιάζω.

1) Ὁ μὴ κοπεῖς εἰς τεμάχια κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.): Ψωμὶ ἀκομμάτιαστο κοιν. || Ποίημ.

Ἡ Ἑλλάδα μιὰ ἀκομμάτιαστη καὶ ἀμέτρητη μητέρα, μιὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ ψυχὴ!

ΚΠαλαμ. Πεντασύλλ.122. 2) Ὁ μὴ ἀποτελούμενος ἀπὸ τεμάχια συνηρμοσμένα, συνδεδεμένα πρὸς ἄλληλα εἰς ἓν ὅλον, ἐπὶ σχοινίου, ὑφάσματος κττ. Κεφαλλ. Πόντ. (Χαλδ.) κ. ἄ.

ἀκομπανζάριστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκουμπανζάριστος Σύμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κομπανζαριστός <κομπανζάρω ἀμαρτ.

Ὁ μὴ ἔχων ζωοτροφίας, ἐφόδια. Πβ. κομπάνια.

ἀκομπάνιαστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκουμπάνιαστους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κομπανιαστός <κομπανιάζω.

Ὁ μὴ λαβὼν τὴν ὠρισμένην ἡμερησίαν τροφήν: Ἀκουμπάνιαστους ἤμ'νι δῆμιρα ἢ ἀργάτ'ς.

ἀκομπασσάριστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκουμπασσάριστος Χίος

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κομπασσαριστός <κομπασσάρω.

Ἀσυλλόγιστος, ἀστόχαστος. Συνών. ἀζύγιστος 2. Πβ. ἀζύγιαστος 2.

***ἀκόμπημα** τό, ἀκόμπεμαν Πόντ. (Κερασ.) 'κόμπεμαν Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκομπῶ.

1) Ἐκκόνισις, ἀποτίναξις τῆς κόνεως ἀπὸ ὑφάσματος κττ. 2) Ἐξάντλησις, κατασπατάλησις.

***ἀκόμπητος** ἐπίθ. ἀκόμπετος Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκομπῶ τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Πβ. ἀστερητ. 2 α.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἀκομπεμένος, δὲν εἶναι καθαρισμένος ἀπὸ τὸν κονιορτόν. Συνών. ἀξεσκόνιστος, ἀξετινάχτιος. Πβ. *ἀδιακόμπητος.

ἀκομπῶ Πόντ. (Κερασ.) 'κομπῶ Πόντ. (Οἶν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Ἐκτινάσσω τὴν κόνιν ὑφάσματός τινος ἐνθ' ἄν.: 'Κομπῶ τὰ ροῦχα Οἶν. 2) Ἐκκενῶ, ἐξαντλῶ Πόντ. (Κερασ.): 'Εκόμπεσα τὰ βαρέλλᾱ - τὴν τῶπῃ μ' κττ. || Φρ. Εὐκαιρος κι ἀκομπεμένος ἔρθεν (ἤλθε μὲ τὰς χεῖρας κενάς).

3) Ἐξαντλῶ, καταναλίσκω, καταδαπανῶ Πόντ. (Κερασ.): Τ' ὁσπίτι μ' ἐκομπέθεν (ἐξηντλήθησαν τὰ ἀποκείμενα τρόφιμα). Ἐκομπέθη (ἐξηντλήθη οἰκονομικῶς. Συνών. ξετινάχτηκα. Ἰδ. ξετινάσσω). β) Κάμνω τ.νὰ νὰ ἐξαντληθῇ, νὰ δαπανήσῃ πᾶν ὅ,τι ἔχει Πόντ. (Οἶν.): Καλὰ καλὰ ἐκόμπεσαν ἀτονα.

ἀκόνα ἡ, Ἡπ. (Ἀρτ.) Κρήτ. Νάξ. (Δαμαρ.) Πελοπ. (Ἡλ. Μεσσ. Πλάτσ. κ. ἄ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Μεγεθ. τοῦ οὖς. ἀκόνι.

1) Μέγα ἀκόνι, ὁ ἴδ., ἐνθ' ἄν.: 'Στὴν ἀκόνα ἀκονίζουν τὰ τσεκούρια Μεσσ. || Παροιμ. Ὅλοι προσκυνᾶν εἰκόνα 'κ' οἱ Ἀγμανῖτες τὴν ἄγρι' ἀκόνα Πελοπ. (Πλάτσ.) Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀκόνες καὶ ὡς τοπων. Πελοπ. (Λακων.) Χίος κ. ἄ. 2) Ἐν τῷ πληθ., εἶδος παιδιᾶς ὁμοίας πρὸς τὸν παρ' ἀρχαίοις ἐφεδρισμὸν Ἡπ. (Ἀρτ.)

ἀκονάκι τό, πολλαχ. ἀκονάκ' βόρ. ἰδιώμ. ἀκονάτῃ Καλαβρ. 'κονάκι Ἡπ. Πελοπ. (Λακων. Στεμνίτσ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὖς. ἀκόνι.

1) Μικρὰ ἀκόνη Καλαβρ. 2) Εἶδος ὄφeos βραχύσωμον, μέλαν ἢ μελανόφαιον, πιθανώτατα ἢ τροπιδόσαυρα

(tropidosaurus algira) ἢ ὁ γογγύλος (gongylus ocellatus) τῆς τάξεως τῶν σαυροειδῶν (sauria), τὸ ὅποιον ὠνομάσθη οὕτως ἐκ παρομοιώσεως τῆς λείας τοῦ ἐπιδερμίδος πρὸς τὸν λίθον ἀκόνη (ιδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 9 (1926) 448) πολλαχ. : Γνωμ.

Ἄν σὲ φάγῃ τὸ ἀκονάκι, | τὸ τσαππὶ καὶ τὸ φτυγαράκι
(τὸ ἀκονάκι θεωρεῖται πολλαχοῦ κατὰ λαϊκὴν πρόληψιν δηλητηριώδες. Πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,389 καὶ 2,572) ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,251 (ἐκδ. Μαρασλ.). Συνών. ἀκόνι 4.
3) Οἷδημα τῶν ἀδένων βουβωνικῶν ἢ μασχαλιαίων Ζάκ. Σάμ. 4) Παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν κυνηγᾷ ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ ἱμάντα δερμάτινον Στερελλ. (Αἰτωλ.) [**]

ἀκονᾶς ὁ, Προπ. (Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκόνι.

Ὁ ἔχων ὡς ἐπάγγελμα τὸ ἀκονίζειν, ἀκονιστής, τροχιστής : Ἄσμ.

Θέ μου, καὶ νά 'ν' ὁ Κωσταντᾶς 'ς τὴν κλίνῃ νὰ κοιμᾶται,
νά 'χῃ καὶ τὸ σπαθάκι του 'ς τοῦ ἀκονᾶ τ' ἀκόνι.

Συνών. ἀκονιστής, τροχιστής.

ἀκονάστρα ἡ, Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκονῶ, δι' ὃ ιδ. ἀκονίζω, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άστρα.

Ἀκόνη ἔντροχος. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀκόνι 1.

ἀκόνη ἡ, ἐνιαχ. ἀκόφ' Κυδων.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀκόνη.

Ἀκόνι 1, ὃ ιδ.

ἀκονητός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκονατέ Τσακων.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀκονητός.

Ἡκονημένος : Ἐνταῖ ἡ γυναῖκα ἔγ' ἔχα γροῦσσα ἀκονατὰ (αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἔχει γλῶσσαν ἠκονημένην. Ἐπὶ γυναικὸς φλυάρου). Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Σίφν.

ἀκόνι τό, ἀκόνιν Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Οἶν.) ἀκόνι κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀκόφ' Ἡπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Λέσβ. Σάμ. ἀκόν' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀκούνι Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) 'κόνι Ἡπ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀκόνιον.

1) Ἀκόνη, θηγάνη, σκληρὸς λίθος, συνήθως τὸ ὄρυκτὸν σμύρις, ἐφ' οὗ ἀκονίζουσι διάφορα τέμνοντα ἐργαλεῖα, μαχαίρας, ξυράφια κττ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) : Περνάω τὸ ξυράφι 'ς τ' ἀκόνι. Τὸ μαχαίρι δὲν τὸ πιάνει τ' ἀκόνι κοιν. || Φρ. Τ' ἀκόνι δὲν παίρνει φουρνέλλα (ἐπὶ τοῦ μάτην μεταχειριζομένου βίαν κατὰ ἰσχυροῦ) Λακων. Βγάζει ἀπ' τ' ἀκόνι ἢ τρώει τ' ἀκόνια (ἐπὶ φιλοπόνου κερδαίνοντος ἐντίμως καὶ ἀπὸ ἐλαχίστου) Πελοπν. Δῶσ' μου νὰ φάω! — Ἀκόνια! (πῆγαινε νὰ φάς ἀκόνια, δὲν ἔχω τίποτε νὰ σοῦ δώσω!) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Φάε ἀκόνια τώρα! (ἐπίπληξις πρὸς ἀτυχήσαντα εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κορινθ.) Μεταφ. ἐπὶ ὀδόντων καὶ γλώσσης : Τὰ δόγκια μου ἐγίνησαν ἀκόνιν 'πὸν τὰ λάχανα Κύπρ. Ἐχει γλῶσσα ἀκόνι (εἶναι ὀξύς τὴν γλῶσσαν. Πβ. Πινδ. Ὀλυμπ. 6,82 «δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσῃ ἀκόνιας λιγυρᾶς») Ζάκ. Πβ. ἀκονίζω. Συνών. ἀκονάστρα, ἀκόνη, ἀκονιά, ἀκονιστήρι, ἀκονίστρα, ἀκονόρροιστος,

λαδ ἀκονο. Πβ. καὶ ξυράφακονο. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀκόνι Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Ἀκόνια Κάρπ. Κρήτ. β) Ἡ γῆ ἢ περιέχουσα λίθους χρησιμοποιουμένους ὡς ἀκόνια Στερελλ. (Λεπεν.) 2) Προχειρότατον ἔδεσμα, ζωμὸς ἀποτελούμενος ἐκ μείγματος ἐλαίου, ὄξους, ἁλατος καὶ ὀριγάνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐμβάπτουν τὸ ψωμί των Πελοπν. (Σουδεν). Διὰ τὴν σημ. πβ. ἀκονοζούμι. 3) Οἷδημα τῶν ἀδένων βουβωνικῶν ἢ μασχαλιαίων Ρόδ. Συνών. ἀκονάκι 3. β) Ἐξάνθημα μέλαν ἐπὶ τῆς ρίζης τοῦ ὠτὸς Νάξ. 4) Ὁ ὄφις ἀκονάκι 2, ὃ ιδ., Ἡπ. Πελοπν. (Κόρινθ.)

ἀκονιά ἡ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) ἀκονιά Στερελλ. (Αἰτωλ.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκόνι.

Ἀκόνι 1, ὃ ιδ.

ἀκονιάζω Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκόνι.

Καθίσταμαι σκληρὸς ὡς ἡ ἀκόνη, ἐπὶ ἄρτου : Τὸ ψωμί ἀκονιάζει. Ἀκονισμένο ψωμί.

ἀκονίζω, ἀκονῶ Ἄνδρ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) κ. ἄ. ἀκονάω Πάρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κόρινθ.) ἀκονῶ Θράκ. Μακεδ. ἀκονάου Ἡπ. ἀκονοῦ Τσακων. ἀκονάου Σκόπ. ἀκονοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀκονεῖω Κύπρ. 'κονῶ Ρόδ. Τήλ. 'κονεῖω Κύπρ. ἀκονίζω κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀκονίζου Κυδων. ἀκονίσω Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) 'κονίζω Αἰγίν. Ἀπουλ. (Καλημ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κύπρ. Προπ. (Ἀρτάκ.) Σύμ. Ρόδ. 'κονίζω Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀκονῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Μετβ. ἀκονῶ, θήγω, ὀξύω κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) Τσακων. : Ἀκονίζω μαχαίρι - ξυράφι - ψαλίδι κττ. Ἐκόνεσα τὸ μαθαίρι μ' κ' ἐποίκ' ἀτο ξυράφιν Κερασ. Ἀκονάκα τὰ μαχαίρα γιὰ νὰ θύουν τὸν ἔθιφο (ἀκόνησα τὸ μαχαίρι διὰ νὰ σφάξω τὸ ἐρίφιον) Τσακων. Κοφτατούρια ἀκονισμένα Μπόβ. || Παροιμ. φρ. 'Σ ἀκονισμένα σπαθιά ἔπρεσε (ἐπὶ τοῦ εἰς προφανῇ κίνδυνον περιπεσόντος) ΙΒενιζέλ. Παροιμ. 268, 12. Παροιμ. Κλιμένον κεφάλιν ἀκονημένον σπαθὶν 'κὶ κόφτει (ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς ταπεινοσύνης τοῦ ἀποφεύγοντος κίνδυνον προερχόμενον ἐξ ἰσχυροῦ προσώπου) Κερασ. || Ἄσμ.

Πέντε μαθαίρικα μοντ-τωτὰ τραβέρσα 'κονισμένα,
μέσ' 'ς τὸ βλαντζίν μου νὰ μπηχτοῦν, δὲν στάσ-σουν βούλ-λαν
[αἶμαν

Κύπρ. Μεταφ. ἐπὶ ὀδόντων, γλώσσης καὶ γραφίδος : Φρ. Ἀκονίζω τὰ δόντια μου (ἐτοιμάζομαι νὰ φάγω ἀπλήστως) κοιν. Ἀκόνησε τὰ δόντια σου (εἰρωνικῶς πρὸς τὸν ἀναμένοντα εὐχάριστόν τι) σύνηθ. Ἀκονίζω τὴ γλῶσσα μου (ἐτοιμάζομαι νὰ ὀμιλήσω μετ' εὐφραδείας ἢ μετὰ δριμύτητος) πολλαχ. Ἐχει τὴ γλῶσσα ἀκονισμένη (ἐπὶ εὐφραδοῦς ἢ γλωσσάλογου) πολλαχ. Ἀκονίζω τὴν πέννα μου (ἐτοιμάζομαι νὰ γράψω δριμύτως) Πελοπν. || Παροιμ.

Τὰν τὰν κοιλίαν εὐκαιρον καὶ δόντια ἀκονεμένα

(χορεύετε κοιλία κενὴ καὶ δόντια ἀκονισμένα. Σκωπτικῶς ἐπὶ γάμου ἢ ἄλλης διασκεδάσεως ἄνευ γεύματος ἢ ἐπὶ ἀνθρώπου πειναλέου ἐπιδεικνυομένου ὡς εὐπόρου. Τὸ τὰν τὰν πεποιημένον) Κερασ. Χαλδ. Ἡ χρῆσις τῆς λ. ἐπὶ τῆς γλώσσης καὶ ἀρχ. Πβ. Π. Δ. (Ψαλμ. 63,4) «ἠκόνησαν ὡς ρομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν» καὶ Πλουτάρχ. Λυσάνδρ.

